

Förvaltningsrätten i Stockholm
Avdelning 33
115 76 Stockholm

Yttrande i mål nr 13925-16

Rolf Lindblad ./ Stockholms stad

Stockholms kommun (staden) har förelagts att yttra sig över klagandenas överklaganden av Stockholms trafiknämnds beslut den 16 juni 2016, § 24. Med anledning härav får staden anföra följande.

Det överklagade beslutet

Trafiknämnden beslutade den 16 juni 2016, § 24, följande.

1. Trafiknämnden godkänner förslag till boendeparkeringsområden och ger trafikkontoret i uppdrag att göra detaljusteringar.
2. Då det faktiska parkeringstalet i Minneberg är lägre än som anges i tjänsteutlåtandet ges kontoret i uppdrag att efter genomförandet bevaka och utreda effekterna av beslutet och återkomma till nämnden gällande att eventuellt införliva Minneberg i boendeområdet Traneberg.
3. Trafiknämnden godkänner att ägare av bil och tvåhjulig motorcykel/moped klass I, som saknar sidovagn, får boendeparkeringstillstånd för båda fordonen.
4. Trafiknämndens beslut gäller under förutsättning att kommunfullmäktige antar parkeringsstrategi och plan för gatuparkering (Utlåtande 2016:103, kommunstyrelsens Dnr 171-672/2016).

Det kan konstateras att Kommunfullmäktige den 27 juni 2016 beslutade att anta parkeringsstrategi och plan för gatuparkering.

Överklagandet

Rolf Lindblad har yrkat att trafiknämndens beslut ska upphävas.

Till stöd för sitt yrkande har Rolf Lindblad i huvudsak anfört följande. Det utlåtande som låg till grund för trafiknämndens beslut innehöll felaktigheter vad gäller parkeringstalet för området Minneberg. I beslutsunderlaget angavs att parkeringstalet för

Minneberg var 1,2 men detta var en felaktig uppgift. Rätt parkeringstal för Minneberg ska vara 0,54. Denna uppgift var känd för trafیکنämnden då nämnden fattade sitt beslut den 16 juni 2016. Trots detta beslutade nämnden att tillsvidare undanta Minneberg från reglerna om boendeparkering. Nämnden borde, med vetskapen om den differens avseende parkeringstal som beslutet grundar sig på, antingen ha bordlagt ärendet eller alternativt ha innefattat Minneberg i området Traneberg.

Trafیکنämndens beslut av den 16 juni 2016 innebär att de boende i Minneberg behandlas olika i förhållande till boende i Traneberg och boende i andra områden med parkeringstal 0,54. Beslutet strider därför mot likabehandlingsprincipen.

Vidare menar klaganden att trafیکنämnden har överskridit sina befogenheter.

Inställning

Staden bestrider klagandens yrkande om att beslutet ska upphävas.

Bemötande

Rättsliga förutsättningar vid laglighetsprövning

För laglighetsprövning gäller enligt 10 kap. 8 § kommunallagen (KL) att ett överklagat beslut ska upphävas om

1. det inte har tillkommit i laga ordning,
2. beslutet hänför sig till något som inte är en kommunal angelägenhet,
3. det organ som har fattat beslutet har överskridit sina befogenheter, eller
4. beslutet strider mot lag eller annan författning.

Något annat beslut får inte sättas i det överklagade beslutets ställe. Prövningen enligt 10 kap. KL avser endast beslutets laglighet, inte dess lämplighet. Vidare följer av 10 kap. 10 § KL att domstolen vid sin prövning inte får beakta andra omständigheter än sådana som klaganden har hänvisat till före klagotidens utgång.

Staden får framhålla att det i mål om laglighetsprövning som princip gäller att klaganden har bevisbördan för att det föreligger omständigheter som innebär att ett kommunalt beslut ska upphävas på någon av de grunder som anges i 10 kap. 8 § KL (jfr bl.a.

Regeringsrättens avgörande den 10 december 2010 i mål nr 2597-09).

Bemötande av klagandens invändningar

Klaganden har anfört att trafiknämnden enligt 10 kap. 8 § punkten 3 KL har överskridit sina befogenheter alternativt så har trafiknämnden enligt 10 kap. 8 § punkten 4 fattat ett beslut som strider mot lag eller annan författning.

Klaganden menar att trafiknämnden, enligt 10 kap. 8 § tredje punkten, har överskridit sina befogenheter. Det är för staden oklart vad som avses närmare med detta påstående men påståendet tillbakavisas. Staden kan konstatera att beslut om parkeringsavgifter är en kommunal angelägenhet och att trafiknämnden hade rätt att fatta det nu aktuella beslutet.

I det beslut som fattades den 27 juni 2016 av Kommunfullmäktige (§ 13, punkt 7, Parkeringsstrategi och plan för gatuparkering) medgavs trafiknämnden en rätt att genomföra planen för gatuparkering. Trafiknämnden har således haft befogenhet att besluta om parkeringsfrågor i enlighet med planen.

Trafiknämndens beslut är i enlighet med kommunfullmäktiges beslut och antagna plan för gatuparkering och trafiknämnden har inte brutit mot 10 kap. 8 § tredje punkten KL.

Klaganden menar vidare att trafiknämndens beslut bryter mot likställighetsprincipen. Detta tillbakavisas av staden.

Lag om rätt för kommun att ta ut avgifter för vissa upplåtelser på offentlig plats m.m. (1957:259) anger en rätt för kommunen att ta ut avgifter efter särskilda grunder för boende men den anger inte att det ska innebära en rättighet för den enskilde att komma i åtnjutande av eventuell lägre avgift för parkering. Detta särskilt inte om den enskildes behov att parkera fordon är tillgodosett på annat sätt vilket kan regleras genom villkor för nybyggnation.

Enligt 10 kap. 2 § andra stycket Trafikförordningen (1998:1276) ges kommuner möjlighet att utfärda lokala trafikföreskrifter om att parkering *får* innefatta särskilda bestämmelser för att underlätta för dem som bor i ett visst område att parkera inom detta område. Sammantaget ger alltså lagstiftningen kommunen en *möjlighet* att fatta beslut om parkeringsavgifter men inte en *skyldighet* att fatta

beslut om sådana avgifter. Staden har alltså en frihet och möjlighet att reglera så som staden anser lämpligt.

Boendeparkeringsystemet är utformat så att de som bor inom ett boendeparkeringsområde kan ansöka om ett tillstånd som ger rätt att parkera på gatan till en lägre avgift än besökare. Systemet anges i stadens parkeringsplan. Kommunen har enligt plan- och bygglagen det övergripande ansvaret för parkeringsplaneringen. Därmed inte sagt att det är kommunens skyldighet att ordna parkeringsplatser. Ansvaret består snarare i att fatta beslut om hur mycket parkering fastighetsägaren ska ordna på kvartersmark vid ny- och ombyggnation. I staden är det stadsbyggnadsnämnden som anger det minsta antalet parkeringsplatser per lägenhet eller per kvadratmeter byggnadsyta som krävs för bygglov.

I plan för gatuparkering (s. 8) anges att; ”I de områden där nya avgifter för gatuparkering föreslås kommer boendeparkering endast att införas där det finns ont om parkering på kvartersmark. Boende i områden som har behovet av parkering tillgodosett på kvartersmark kommer inte vara berättigade till boendeparkeringstillstånd. Att boendeparkera kommer därför inte att vara möjligt inom alla områden. I till exempel områden byggd på 60-talet eller senare finns det gott om parkering på kvartersmark. Boende i nya bostäder i områden som har boendeparkering, i både innerstaden och ytterstaden kommer inte kunna få boendeparkeringstillstånd. De nya boendeparkeringsområdena, som föreslås i ytterstaden, anpassas till lokala förutsättningar och kommer att bli mindre än de i innerstaden.”

I sammanhanget ska noteras att i parkeringsplanen anges principen att i de områden där nya avgifter för gatuparkering föreslås kommer boendeparkering endast att införas där det finns ont om parkering på kvartersmark och parkering inte är tillgodosedd på annat sätt. Det anges inte att parkeringstalen strikt ska ligga till grund för trafiknämndens beslut avseende parkeringsstrategi för de olika områdena. Vid bedömningen om parkeringen är tillgodosedd inom ett område tittar trafikkontoret inte enbart på parkeringstal. I bedömningen ingår också andra faktorer, såsom fastighetsägarens och byggherrens planer för området etc.

Trafikkontorets uppgift om parkeringstal kommer från planen för området. Trafiknämndens beslut grundar sig på en komplex verklighet, vilken ser olika ut i de olika områdena. Förhållandena avseende Minneberg var specifika och trafiknämnden har, enligt

lag, en rätt att besluta om de särskilda parkeringsavgifterna just där. Samma princip gäller för samtliga andra områden i staden. Beslutet att undanta Minneberg från området Traneberg har således inte inneburit att staden brutit mot lag eller annan författning.

Inför nämndsammanträdet i juni inkom e-postmeddelande med uppgift om att parkeringstalet för området Minneberg inte var korrekt i utredningen (se klagandens bilaga till klagandeskriften). Korrekt parkeringstal för området Minneberg har ännu inte har kunnat bekräftas. Klagandens uppgift om parkeringstal 0,54 kan således inte vitsordas men uppgiften kommer att utredas vidare. Som en följd av den inkomna uppgiften gavs trafikkontoret i beslutet i uppdrag att efter genomförandet bevaka och utreda effekterna av beslutet och återkomma till nämnden gällande att eventuellt införliva Minneberg i boendområdet Traneberg (se punkten 2 i beslutet).

I enlighet med trafiknämndens beslut klarlägger trafikkontoret för närvarande de faktiska parkeringstalen och övriga omständigheter för att se om förutsättningar finns för att ändra gränsdragningen inom staden. Detta i syfte att uppfylla planen och att införa boendeparkering på kvartersmark där det finns ont om parkering.

Staden vill framhålla att förevarande mål avser en laglighetsprövning enligt 10 kap. KL. Prövningen ska endast avse beslutets laglighet och inte dess lämplighet. Med hänvisning till vad som anförts ovan och då klaganden inte heller i övrigt anför någon omständighet som föranleder att stadens beslut är olagligt i något hänseende som avses i 10 kap. 8 § KL, yrkar staden att förvaltningsrätten avslår överklagandet.